

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570722912.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Jo længer jeg kom frem i min Ørk, jo behageligere og interessantere blev den mig. Rigtig nok opdagede mit udvortes Øie intet uden Lyng og hist og her enkelte vantrevne Naaletræer - alt omkring mig laae udstrakt i en uafseelig sortegraae nøgen Flade. Men desflere skønne Særsyn svævede forbi mit indre Øie i tusinde uforstyrrede Phantasier. Snart kom mig en langskiægget Eremit, en ærværdig gammel Dervisch med Vand i sin hule Haand, snart en forvildet Prinds af China, snart en flygtende Princesse af Tiflis, snart en Pillegrim, der ved hvert tredie Skridt fremad gjorde eet tilbage, snart en vandrende Ridder, snart tre pjaltede Propheter, snart fyrretive rædsomme Røvere, 105 snart en heel Caravane med alle sine Dromedarier, snart alle Israels Børn, sex hundrede tusinde i Tallet, forbi - jeg havde neppe Tid til at hilse paa dem allesammen med et Nik, som sagde, at jeg kiendte dem - da pludselig den hele Scene gik op i en almindelig Støv eller Sand-Røg! En Larm under mig og over mig og om mig forstyrrede saa aldeles min Opmærksomhed, ved paa eengang at trække den opad, nedad og til Siderne, at jeg med lukte Øine ligesaa got vilde have seet alt hvad jeg saae - hist strede to frygtelige Krigshære i det eene Hiørne, her Caravanen mod Røverne i det andet, Trolde og Kiemper i det tredie og den aldrig noksom berømte Ridder af Mancha med al Verdens Faar, Gieder, og Veirmøller i det fierde. Min Ørk var i dette Øieblik saa - befolket, at jeg halv begyndte at frygte for Mangel paa Plads, da Raslingen af en Vogn tæt bag mig døvede al den øvrige Larm - jeg sprang til Siden - Røgen og alt hvad deri mylrede var borte, og jeg saae intet - uden den nysomtalte Herre, som lod holde stille, i det han gjorde mig en Compliment og bad mig tage Sæde hos sig.